

ประเด็นปัญหาขัดแย้ง เรื่องค่าทางจริยธรรมของการทำแท้ง

จากที่มาหลายประการอันทำให้เกิดปัญหาทางจริยธรรมเกี่ยวกับการทำแท้งถึง
 โลกดูวมาแล้วในบทก่อนนั้นทำให้มีการตัดสินค่า (value judgement) ทางจริยธรรม
 แตกต่างกันออกไปถึงพอจะแยกได้เป็นสองฝ่าย คือการตัดสินค่าตามทัศนะของฝ่ายอนุรักษ์-
 นิยมซึ่งเห็นว่าการทำแท้งเป็นการกระทำที่ผิด ซึ่งหากเป็นทัศนะอนุรักษ์นิยมอย่างจัดก็จะถือ
 ว่าการทำแท้งเป็นสิ่งที่ไม่ดีในทุกกรณีโดยไม่มีเงื่อนไข และการตัดสินค่าทางจริยธรรมของ
 ฝ่ายเสรีนิยมซึ่งถือว่าการทำแท้งเป็นการกระทำที่ถูกต้อง ซึ่งหากเป็นทัศนะเสรีนิยมอย่าง
 จัดก็จะถือว่า เป็นการกระทำที่ถูกต้องในทุกกรณีด้วย เช่นเดียวกัน แต่ในกรณีที่ทัศนะไม่รุนแรงจัด
 นักรักษาใจไว้ว่า เป็นทัศนะอย่างกลางซึ่งไม่ถึงกับตัดสินว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิด
 หรือผิดโดยไม่มีเงื่อนไข แต่ถือว่าการทำแท้งอาจจะถูกหรือผิดได้โดยขึ้นอยู่กับสภาพการณ์
 แวดล้อมอันเป็นเหตุผลในแต่ละสถานการณ์ของการทำแท้งในแต่ละกรณีอันเป็นเงื่อนไข แต่
 หากจะแยกอย่างเด็ดขาดแล้วก็คือใจความเห็นในเรื่องค่าทางจริยธรรมคือความถูกต้องของ
 การทำแท้งนี้มีเพียงสองฝ่าย คือฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับการทำแท้งซึ่งถือว่าการทำแท้งเป็นการ
 กระทำที่ผิด และฝ่ายที่เห็นด้วยกับการทำแท้งโดยถือว่าการทำแท้งเป็นการกระทำที่ถูกต้อง แต่
 ละฝ่ายต่างก็พยายามหาข้ออ้างมาสนับสนุนทัศนะของตนให้เป็นที่ยอมรับ ข้ออ้างเหล่านี้อาจ
 จะสมเหตุสมผลและไม่สมเหตุสมผลซึ่งขึ้นอยู่กับว่า เจ้าของทัศนะ... เสนอข้ออ้างโดยมีพื้นฐาน
 มาจากการใช่ เหตุผลหรืออารมณ์ และขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา
 การที่เกี่ยวข้อง ผลจากการตัดสินค่าทางจริยธรรมที่แตกต่างกันในเรื่องนี้ทำให้เกิดความ
 ขัดแย้งในเรื่องคุณค่าความถูกต้องของการทำแท้งขึ้นในที่สุด

สถาบันที่มีส่วนมากที่สุดในการทำให้เกิดปัญหาขัดแย้ง เรื่องความถูกต้องของการทำ

แห่งคือหลักศีลธรรมในศาสนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เพราะโดยทั่วไปแล้วบุคคลในสังคมมักมีแนวโน้มที่จะใช้กฎเกณฑ์ศีลธรรมในศาสนา เป็นบรรทัดฐานในการตัดสินค่าทางจริยธรรมของการกระทำ แม้วากฎเกณฑ์ทางศีลธรรมในศาสนาจะไม่อาจใช้อย่างใดเลยเสมอไปในการตัดสินความถูกต้องของการกระทำในสังคม อาจกล่าวได้ว่าความขัดแย้งในเรื่องค่าทางจริยธรรมของการทำแท้งนี้เป็นผลมาจากการที่ฝ่ายหนึ่งตัดสินค่าโดยอ้างอิงกับหลักศีลธรรมในศาสนาอย่างเต็มที่ ในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งมีความไม่แน่ใจในหลักศีลธรรมทางศาสนาและพยายามใช้หลักการที่คนคิดวามสมเหตุสมผลกว่า เป็นบรรทัดฐานตัดสิน เมื่อศาสนามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เป็นอย่างมากจึงเป็นการสมควรที่จะกล่าวถึงทัศนะทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการทำแท้งก่อนที่จะกล่าวถึงการลงมติตัดสินค่าทางจริยธรรมของการทำแท้งของฝ่ายเสรีนิยมและอนุรักษ์นิยม

ค่าทางจริยธรรมของการทำแท้งในทัศนะทางศาสนา

ในบางศาสนาจะมีการกล่าวถึงเรื่องการทำแท้งไว้โดยตรงในคัมภีร์ชั้นต้นของศาสนานั้นๆ และในบางศาสนาไม่ใ้คัมภีร์กล่าวถึงเรื่องการทำแท้งไว้โดยตรงในคัมภีร์ชั้นต้น แต่จะปรากฏในคัมภีร์ชั้นรองซึ่งตีความอธิบายหลักการในคัมภีร์ชั้นต้นอีกทีหนึ่งซึ่งเป็นการตีความอธิบายโดยปราชญ์หรือผู้รู้ในศาสนานั้นๆ ซึ่งบางทีก็มีความเห็นไม่ตรงกันในระหว่างผู้รู้ทางศาสนานั้นๆ แต่หลักการอย่างหนึ่งที่ในศาสนาทุกศาสนามีตรงกันคือ การถือว่าชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งที่มีค่าและความสำคัญ การขามนุษย์บริสุทธิ์ เป็นการกระทำที่ผิด จากหลักการนี้ทำให้การถือว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิด เพราะมีลักษณะใกล้เคียงกับการขามนุษย์หรือเป็นการขามนุษย์โดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม แต่ละศาสนาก็จะมีทัศนะในเรื่องนี้แตกต่างกันออกไปบางโดยขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจตัดสินทางศาสนาและขึ้นอยู่กับว่าศาสนานั้นๆ จะมีการพัฒนาแนวความคิดไปในแง่ที่เคร่งครัดเข้มงวดขึ้น หรือหละหลวมลง เกรงลัทธิจักรหรือมีการเปลี่ยนแปลงแบบแผนไปบ้าง แต่ก็อาจจะสรุปอย่างคร่าวๆได้ว่าในทัศนะทางศาสนานั้น การทำแท้งมีค่าทางจริยธรรมในนัยลบ นั่นคือมักจะเห็นกันว่าการทำแท้งเป็นการกระทำที่ผิด โดยเฉพาะทัศนะของกลุ่มทางศาสนาที่เคร่งครัดมาก

ศาสนาโซโรอัสเตอร์ เป็นศาสนา เกาแกศาสนาหนึ่งที่มีคัมภีร์อันมีส่วนกล่าวถึง เรื่องการทำแท้งไว้อย่างชัดแจ้ง คัมภีร์อเวस्ता (Avesta) ของศาสนาโซโรอัสเตอร์ได้ กล่าวถึงกำหนดเวลาที่ตัวอ่อนในครรภ์จะ เริ่มมีวิญญาณและกล่าวถึงการทำแท้งว่า เป็นการ กระทำที่ เป็นบาปสำคัญอย่างหนึ่ง โดยถือว่าผู้ที่ เกี่ยวข้องกับการทำแท้ง ไม่ว่าจะ เป็นตัวผู้ หญิงที่ทำแท้ง ชายที่เป็นบิดาของทารกในครรภ์ซึ่งยอมให้หญิงของตนทำแท้ง และบุคคล ผู้รับทำแท้ง ต่างก็มีส่วน เป็นผู้รับบาปจากการกระทำโดยทั่วกัน¹

ศาสนาฮินดู เป็นศาสนา เกาแกนับได้ถึงประมาณ 1,500 ปีก่อนคริสต์ศักราช ก็มีคัมภีร์ที่ระบุไว้โดยตรงว่าการทำแท้ง เป็นบาปที่ร้ายแรง คัมภีร์อาถรรพเวทกล่าวถึงการทำแท้งว่า เป็นบาปที่ไม่อาจลบล้างได้ บทสวดในคัมภีร์นี้มีการกล่าวถึงการถอนถอน เพื่ให้ ชวยชำระบาปและเอาบาปที่ชำระไปนั้นไปตกอยู่กับผู้ที่ทำบาปโดยการทำแท้ง คัมภีร์อาถรรพเวทจัดไว้ว่าการทำแท้ง เป็นบาปในระดัยเดียวกับบาปจากการลบหลู่พระเวทซึ่งจัดเป็น บาปที่ร้ายแรงมาก ในคัมภีร์มนูธรรมศาสตร์อันว่าด้วย เรื่องของกฎหมายและความเป็นธรรม ในสังคัมกล่าวถึง เรื่องการทำแท้งว่าการทำแท้ง เป็นความผิดร้ายแรงมาก ผู้หญิงที่ทำแท้ง ควรแก่การไถ่บาปโทษถึงขั้นถูกขับพาศนียกรรม เช่นเดียวกับโทษจากความผิดเช่นการฆา พราหมณ์หรือการฆาสามีของตน นอกจากนี้ในคัมภีร์อื่นๆของศาสนาฮินดูก็ยังมีกล่าวถึง เรื่อง ความผิดบาปของการทำแท้งเอาไว้อีกบาง เช่น คัมภีร์ฤคเวท หรืออุปนิษัตยบางบท จึง เห็น ใ้คิดว่าโดยหลักการแล้วศาสนาฮินดูถือว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่ผิดและเป็นบาปที่ร้ายแรงมาก แต่ทัศนะของศาสนิกฮินดูอาจจะไม่เคร่งครัดในเรื่องนี้มากนักก็ได้ เพราะลัทธิศาสนาฮินดูมีการแตกออกเป็นสาขามากมาย และอาจให้ความสำคัญกับคัมภีร์แตกต่างกัน ความเชื่อจึง อาจแตกต่างกันออกไปตามอรรถาธิบายของเจ้าของนิกาย แล้วแต่ว่าจะยึดหลักใด หรือ คัมภีร์เล่มใดเป็นหลัก โดยหลักเกณฑ์ในคัมภีร์แล้วศาสนาฮินดูจะถือว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งผิด และเป็นบาปหนัก แต่ตามความเป็นจริงในเชิงปฏิบัติแล้วความเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกันออก

¹ A. E. Crawley, "Foeticide," Encyclopedia of Religion and Ethics 7:(55).

ไปได้ บุคคลสำคัญๆ ในสังคมอื่นก็อาจมีความเห็นไม่ตรงกัน ท่านมหาตมะ คานธี ไม่เห็น
 ควบคู่กับการทำแท้ง เพราะท่านยึดหลักอหิงสา ปราชญ์ราชะภฤณันท์มีความเห็นควบคู่กับการทำ
 แท้งว่าควรกระทำได้ในบางกรณี จะเห็นได้ว่าในสังคมอินคัจจุบันก็ยังถือว่าความจำเป็น
 ทางสังคมยังอาจมีความสำคัญกว่าความเชื่อทางศาสนาใด ในประเทศอินเดียซึ่งมีศาสนิก
 อินคัจจุบันเป็นจำนวนมากในปัจจุบัณนี้ก็ได้มีการยอมรับกฎหมายทำแท้ง เสรีแล้ว¹

ศาสนาอิสลามซึ่งจัดเป็นศาสนาที่สำคัญและมีศาสนิกมากในสังคมโลกศาสนาหนึ่ง
 และความคิดในศาสนามีการ เน้นหนักในเรื่องกฎ เกณฑ์สังคมอยู่มากไม่ใด้มีการอ้างถึง เรื่อง
 การทำแท้งไว้โดยตรงในพระคัมภีร์ของศาสนา คือมหาคัมภีร์อัลคอราน แต่จากการที่
 ศาสนานี้ เน้นในเรื่องใหม่การ เพิ่มพลเมืองอิสลามให้ มาก เช่นให้ชายมีภรรยาได้หลายคน
 และการที่พระมหาคัมภีร์อัลคอรานมีบทบัญญัติไว้ว่า " . . . จงอย่าประหาร เด็กของ เจ้า
 เพราะกลัวว่าจะทำให้เจ้ายากจนลง เราจะเป็นผู้ เกื้อหนุน เจ้าและ เด็กๆ เหล่านั้น . . . "

(The Koran VI, 151: XVII: 13) ทำให้เราจะถือได้ว่า การทำแท้งในทัศนะทาง
 ศาสนาอิสลามจัดเป็นบาป แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่มีบทบัญญัติไว้โดยตรงในพระคัมภีร์ก็
 ย่อมไม่อาจสรุปแน่นอนได้ว่า การทำแท้ง เป็นบาปหรือไม่ ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับทัศนะหรือการตี
 ความอธิบายของผู้นำทางศาสนา ซึ่งมักจะ เป็นผู้นำชุมชนควบคู่ในสังคมอิสลาม และยังมีปัญหา
 อ ยูวาทารกในครรภ์นั้นจัดเป็นชีวิตที่มีค่า เท่า เทียบกับ เด็กหรือผู้ใหญ่ทั่วไปหรือไม่²

ในศาสนายิว ไม่ปรากฏว่ามีส่วนที่พาดพิงถึง เรื่องการทำแท้งอยู่ ในบทบัญญัติของ
 โมเสสอัน เป็นหลักสำคัญของศาสนายิว การจะถือว่าทัศนะทางศาสนายิว เห็นว่าการทำแท้ง
 เป็นบาปหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความเห็นของผู้นในศาสนายิว และยังขึ้นอยู่กับปัญหาวาทารกใน
 ครรภ์เป็นมนุษย์หรือไม่ เช่นเดียวกับในศาสนาอื่นที่ไม่ใด้มีบทบัญญัติไว้โดยตรงถึง เรื่องการ
 ทำแท้ง แต่โดยทั่วไปแล้วความเห็นของพระหรือผู้นำในศาสนายิว (rabbi) มักจะ

¹ S. Chandrasekhar, Abortion in a Crowded World, (London: George Allen and Unwir, 1974), pp. 40-45.

² Ibid. pp. 46-47.

ไม่คอยประนามหรือคัดค้านการทำแท้งโดยถือว่าเป็นบาปอย่างรุนแรง เหมือนที่คณะทาง
ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ถึงแม้ว่าทั้งศาสนายิวและคริสต์ศาสนาจะมีที่มาจากคนต่อ
ที่ใกล้เคียงกัน

พุทธศาสนาก็เป็นศาสนาที่ไม่ค่อยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องความผิดหรือบาปของการ
ทำแท้งเอาไว้โดยตรง แต่มีหลักการทางศาสนาที่ให้ ความสำคัญชีวิตโดยหลักที่ว่าสัตว์
โลกย่อมมีความรักชีวิตเสมอกันไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ การทำลายชีวิตยอมเป็นบาป
ใน เบญจศีลอัน เป็นข้อปฏิบัติเบื้องต้นของพุทธศาสนิกมีบทบัญญัติไว้ว่าห้ามฆ่าสัตว์ สำหรับฆราวา
สแล้ว การทำปาณาติบาตคือการฆาตกรรมไม่ว่าชีวิตมนุษย์หรือสัตว์ เจริญจนยอมเป็นบาป
เสมอกัน และการฆ่าบิดามารดาถือเป็นอนันตริยกรรมอันจัดเป็นบาปหนัก สำหรับบรรพชิตคือ
พระภิกษุ การฆาตกรรมจัดเป็นอาบัติปาราชิกขาดจากความเป็นภิกษุทันที จากการที่ถือว่าการ
ทำลายชีวิตเป็นบาปนี้ ทำให้พุทธศาสนิกชนที่เคร่งครัดถือว่าการทำแท้ง เป็นบาป เพราะการ
ทำแท้ง เป็นการทำลายชีวิตมนุษย์ แม้จะยังไม่อาจสรุปให้เป็นที่แน่นอนได้ว่าทารกในครรภ์
นั้น เป็นชีวิตมนุษย์หรือไม่ แต่ขอเท็จจริงที่ว่าทารกในครรภ์อยู่ในวิสัยที่จะพัฒนาขึ้น เป็นชีวิต
มนุษย์โดยสมบูรณ์ได้ในที่สุด เหมือนจะเพียงพอที่ทำให้ศาสนิกซึ่งเคร่งครัดถือว่าการทำแท้ง เป็น
บาป เป็นการกระทำที่ผิดอันสาธุชนไม่ควรกระทำ

ศาสนาที่มีส่วน เกี่ยวของในปัญหาโต้แย้ง เรื่องความผิดของการทำแท้งมากที่สุด
ก็คือคริสต์ศาสนา โดย เฉพาะอย่างยิ่งนิกายโรมันคาทอลิกซึ่งมีผู้นำทางศาสนาอันมีอำนาจ
ตัดสินปัญหาขัดแย้งในเรื่องความเชื่อทางศาสนาของศาสนิกชนปาปา แมสันตปาปาแต่ละองค์จะ
มีความเห็นในเรื่องความผิดของการทำแท้งแตกต่างกันแต่ วนใหญ่แล้วจะถือว่าการทำ
แท้ง เป็นสิ่งผิดบาปที่ควรแก่การประนามอย่างยิ่ง ส่วนนิกายโปรเตสแตนต์นั้นไม่เข้มงวดนัก
ในเรื่องนี้ มีลักษณะ เป็น เสรีนิยมมากกว่า เพราะ เป็นนิกายที่แยกตัวออกมาที่หลัง และไม่มี
ลักษณะ เกรง สัทธา เช่นนิกายโรมันคาทอลิกอันจัดไว้ว่า เป็นกลุ่มที่คัดค้านการทำแท้งอย่าง เขม
งวด

ในพระคัมภีร์ เกา (Old Testaments) นั้นไม่มีบทบัญญัติที่กล่าวถึงความผิด
บาปของการทำแท้งไว้โดยตรง แต่มีบทบัญญัติที่ให้ ความสำคัญแก่ชีวิตโดยถือว่าการฆ่า เป็นสิ่ง

ผิดบาป ดังที่ปรากฏในพระคัมภีร์ว่า "เจาคองไม่ฆ่า" (Exodus 20: 13) ซึ่งจากบทบัญญัตินี้ทำให้เกิดทัศนคติต่อต้านการทำแท้ง เพราะถือว่าการทำแท้ง คือการทำลายทารกในครรภ์นั้น เป็นการกระทำที่เท่ากับฆาตกรรม เมื่อถือว่าการทำแท้ง เป็นการฆ่าจึงทำให้มีการสรุปว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งผิดเพราะผิดบทบัญญัติดังกล่าว ยิ่งกว่านั้นการที่หลักการของคริสตศาสนาถือความมนุษย์ เป็นสิ่งสร้างของพระผู้เป็นเจ้า การทำแท้งก็เท่ากับ เป็นการฆ่าลายหลักการของพระองค์โดยตรงจึงเป็นการลงละเมิดต่อพระผู้เป็นเจ้า แม้แต่การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและการคุมกำเนิดซึ่ง เป็นที่ยอมรับกันแล้วในปัจจุบันนี้ก็เคยได้รับการต่อต้านจากคริสตจักรคาทอลิกบางสมัยในอดีตก็โดยถือว่า เป็นการชักขวางหรือทำลายสิ่งสร้างของพระผู้เป็นเจ้าด้วยโดยอ้อมอีกด้วย เรื่องในพระคัมภีร์ที่ว่า พระผู้เป็นเจ้า เคยลงโทษประหารไอ้หนึ่งใจละเมิดต่อพระองค์โดยการหลั่งน้ำอสุจิลง เสียบนพื้น เพื่อมิให้คนมีบุตรจาก เมถุนกัจัดภรรยาของพี่ชายซึ่งตนได้รับมรดกมา (Genesis 38: 9) ความเชื่อที่ว่า การทำแท้ง เป็นการชักขวาง เจตจำนงของพระผู้เป็นเจ้าก็เป็นสาเหตุให้คริสตชนที่เคร่งครัดต่อต้านการทำแท้ง แม้ว่าจะไม่มีบทบัญญัติห้ามการทำแท้งไว้ในพระคัมภีร์ เกา แต่ก็ได้มีบทบัญญัติห้ามการทำแท้งในคัมภีร์อื่น ๆ ของศาสนาคริสต์มาตั้งแต่ประมาณปลายคริสต์ศตวรรษที่ 1 ในหนังสือ "คำสอนของสิบสอง อัครสาวก" (Didache) ได้จัดว่าการทำแท้ง เป็นข้อห้ามของคริสตศาสนิกคดีย โดยไม่มีบทบัญญัติว่า ". . . เจาคองไม่ฆ่าทารกโดยการทำให้แท้ง เจาคองไม่ทำลายสิ่งสร้าง. . ." (Didache 2: 2) การทำแท้งได้ถูกจัดเป็นความผิดบาปในชั้นเดียวกับบาปในบัญญัติ 10 ประการ¹

การที่คริสตจักรถือว่าการทำแท้ง เป็นบาปนี้ก็ด้วยเหตุผลจากการถือว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์ แต่ทารกในครรภ์จะเริ่มเป็นมนุษย์ในตอนที่ไหนนั้นแม้ผู้ในวงการศาสนาเองก็มีความเห็นที่ไม่ลงรอยกันอยู่บ้าง ซึ่งแบ่งได้เป็นสองแบบ ก็แบบที่ถือว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์มาตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิ และแบบที่เห็นว่าทารกในครรภ์เริ่มเป็นมนุษย์เมื่อมีจิต

¹ John T. Noonan, Jr., ed. The Morality of Abortion : Historical and Legal Perspectives, pp. 9-10.

วิญญาณในระยะเวลาหลังการปฏิสนธิมาแล้ว ความเขมงวดในเรื่องความเห็นเกี่ยวกับความผิดบาปของการทำแท้งจึงแตกต่างกันออกไปตามทัศนะของผู้นับและผู้นำทางศาสนา แต่ส่วนใหญ่แล้วคริสตจักรคาทอลิกมักถือว่าการทำแท้งเป็นสิ่งผิดบาปร้ายแรง เช่นในคริสต์ศตวรรษที่ 4 เซนต์เกรกอรี (St. Gregory) มีความเห็นว่าทารกเริ่มมีวิญญาณมาตั้งแต่เริ่มมีการปฏิสนธิ การทำแท้งในทศวรรษอายุครรภ์จึงเป็นสิ่งผิดบาป เซนต์ ออกุสทีน (St. Augustine) คริสต์ศตวรรษที่ 5 ก็มีความเห็นว่าการทำแท้งในทศวรรษลวนจักษ์เป็นฆาตกรรมเหมือนกัน เมื่อถึงคริสต์ศตวรรษที่ 13 ควบความคิดของ เซนต์ โทมัส อควีนาส์ (St. Thomas Aquinas) อันรับแนวคิดของอริสโตเติลที่ว่าทารกในครรภ์จะเริ่มมีวิญญาณหลังจากการปฏิสนธิแล้วระยะหนึ่ง (v. infra p.64) ทำให้การถือว่าการทำแท้งในระยะแรกของครรภ์ไม่จักว่าเป็นบาปและมีการยึดถือตามแนวความคิดนี้ยืดยาวกัน แต่ก็มีกรกลับไปยังทัศนะที่เคร่งจักเหมือนเดิมในที่สุด การประชุมสังคายนาที่เมือง เทรนต์ (The Council of Trent) ในคริสต์ศตวรรษที่ 16 มีการตกลงตัดสินกันว่าการทำแท้งไม่ว่าในระยะใดของครรภ์ล้วนเป็นสิ่งผิดบาป หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนแปลง เล็กน้อยๆตามสมัยของสันตปาปาแต่ละองค์ และเมื่อเริ่มคริสต์ศตวรรษที่ 20 ทัศนะของคริสตจักรคาทอลิกในเรื่องนี้เข้มงวดมากขึ้น สันตปาปาส่วนใหญ่มักถือว่าการทำแท้งเป็นสิ่งผิดบาปในทุกกรณี แมแต่ในกรณีของการทำแท้งเพื่อการรักษา¹

ทัศนะของคริสตจักรคาทอลิกที่เห็นว่าการทำแท้งเป็นสิ่งผิดบาปและต่อต้านการทำแท้งอย่างรุนแรง เห็นได้จากสาส์นของสันตปาปา ปิอุส ที่ 11 (Pope Pius XI) ว่าด้วยเรื่องการแต่งงานของคริสชน (casti connubii) เมื่อปี 1930 อันมีข้อความในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องชีวิตของทารกในครรภ์ ว่า

¹ Leslie A. Westoff and Charles S. Westoff, From Now to Zero, (Boston: Little, Brown and Company, 1971), pp. 127-128.

ทารกที่ยังไม่เกิดมีความเป็นมนุษย์ในขั้นต้นและความหมายเดียวกับชีวิตของมารดา ยิ่งกว่านั้น มนุษย์ทุกผู้แต่ทารกในครรภ์มารดาล้วน เป็นผู้ที่ได้รับสิทธิในชีวิตโดยตรงจาก พระผู้เป็นเจ้า มิใช่จากบิดามารดาหรือจากผู้มีอำนาจในสังคม . . . ชีวิตของมนุษย์ ผู้บริสุทธิ์ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใดล้วน เป็นสิ่งที่ใคร่บูชามาจากพระผู้เป็นเจ้าตั้งแต่วินาทีแรก ของการ เริ่มมีขึ้น การประทุษร้ายหรือการถาวรราวโดยตรงของชีวิตอันละเมิดมิได้นั้นจัด เป็นการละเมิดกฎเกณฑ์ที่สำคัญ ซึ่งหากไม่มีกฎเกณฑ์นั้นแล้วมนุษย์จะอยู่ในสังคมโดย ปลอดภัยมิได้ . . . การทำให้ความตายเกิดขึ้น ไม่ว่างกับมารดาหรืออับมารดา เมื่อ เป็นการชักคอบัพัญญูคฺของพระผู้เป็นเจ้าและเสียด่างธรรมชาติที่ว่า "เจ้าของไมฆา" ชีวิตของทั้งสองฝ่ายมีค่า เสมอกัน ไม่มีใครมีสิทธิที่จะทำลายชีวิตใด

ยิ่งกว่านี้ สันตปาปา ปอล ที่ 6 (Pope Paul VI) ยังได้ประกาศไว้ใน Human Vitae (คุณค่าของชีวิตมนุษย์) ว่า "เราต้องขอประกาศซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า การกระทำ โดยตรง เพื่อชักขวางกระบวนการของชีวิตซึ่งใดมีการ เริ่มตนขึ้นแล้ว โดยเฉพาะการทำแท้ง โดยตรงและโดยเจตนาแม้จะกวยเหตุผลเพื่อการรักษาก็ตาม เป็นสิ่งที่ต้องขจัดไปจากสังคม"

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นว่าศาสนาส่วนใหญ่มักจะไม่มีเรื่องการทำแท้งบัญญัติไว้ โดยตรงในบทบัญญัติ ซึ่งอาจ เป็น เพราะ เป็น เรื่องที่ปลุกย่อย เกินไปในทัศนะของผู้นับถือกัน แต่ บทบัญญัติที่ทำให้ทัศนะทางศาสนามีการ คอทานการทำแท้งกัน เป็นส่วนใหญ่มัก เพราะหลักการ เรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตมนุษย์ซึ่งทุกศาสนาจะให้ความสำคัญ เมื่อมีการตีความกันว่า การ ทำแท้ง เป็นการฆ่าสายชีวิตมนุษย์ ทัศนะทางศาสนา โดยเฉพาะที่เคร่ง ลัทธิมากก็จะคอทาน การทำแท้ง เห็นว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิดอันควร แยกการประนาม แต่อย่างไรก็ตาม มิใช่ว่าศาสนิกทุกคนในทุกศาสนาจะ เห็นว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งผิดไปหมด ยังคงขึ้นอยู่กับว่า ศาสนิกแต่ละคนจะ เกรงครกึในศาสนาเพียงไร และขึ้นอยู่กับความดึกในแต่ละสาขา แต่ละนิกายของ แต่ละศาสนาว่าจะมีลักษณะ เกรง ลัทธิ เป็นอนุรักษนิยมจักหรือมีความ เป็น เสรี นิยมเพียงไรหรือไม่

¹ Quoted in S. Chandrasekhar, Abortion in a Crowded World, p. 27.

² Ibid.

คาทางจริยธรรมของการทำแท้งในทัศนะของฝ่ายอนุรักษ์นิยม

ในปัญหาโต้แย้ง เรื่องความถูกต้องของการทำแท้ง ฝ่ายอนุรักษ์นิยมในเรื่องนี้จะลงมติคัดค้านว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่มีคาทางจริยธรรมในนัยลบ คือเป็นการกระทำที่ผิดในกรณีที่ เป็นอนุรักษ์นิยมอย่างจริงจังจะถือว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิดอย่าง เป็นสากล และโดยไม่มีเงื่อนไขอันจักใดว่าเป็นสัมบูรณ์นิยมทางจริยศาสตร์ (ethical absolutism) และในกรณีที่ไม่มีข้อดีที่สั้นะอย่างจกนักอาจถือว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่ควรยอมรับไควางในกรณีที่จำเป็นจริงๆ เช่นในกรณีที่ทำเพราะ เป็นทาง เดียวที่จะช่วยชีวิตของมารดาไว้ โดยทั่วไปแล้วทัศนะฝ่ายอนุรักษ์นิยมในเรื่องการทำแท้งจะรับอิทธิพลจากความคิดทางศาสนาใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องนี้มา เป็นอย่างมาก ผู้ที่เคร่งศาสนาที่มีทัศนะแบบอนุรักษ์นิยม ความ เคารพกับกฎหมายที่ เขมงวดใน เรื่องการทำแท้ง และขนบธรรมเนียมประเพณี เดิมที่ไม่ยอมรับ การทำแท้งก็มีส่วนตลอดลอมมิ ใพบคคสมัที่สั้นะแบบอนุรักษ์นิยมในเรื่องการทำแท้งนี้ ผู้ที่ยึด ถือที่สั้นะแบบอนุรักษ์นิยมจะต่อต้านและประนามการทำแท้ง โดยถือว่าสังคมที่ดีและยุติธรรม จะต้องไม่ยอมรับการทำแท้งซึ่ง เป็นการกระทำที่เลว และอยุติธรรม ในการต่อต้านและ ประนามการทำแท้งนี้ ฝ่ายอนุรักษ์นิยมจะ เสนอขออาจต่าง ๆ กัน ขออาจที่สำคัญๆของฝ่ายนี้ มีดังต่อไปนี้

ก. การทำแท้ง เป็นฆาตกรรม แมวากกฎหมายจะไม่ถือว่าการทำแท้ง เป็นฆาต - กรรม แต่ตามนัยแห่งศีลธรรมแล้วการทำแท้งยอม เป็นฆาตกรรม เพราะ เป็นการฆามนุษย์โดย ตรง และชีวิตของทารกในครรภ์ เป็นชีวิตของมนุษย์บริสุทธิ์โดยประการทั้งปวง เพราะ ทารกที่ม่อาจมี เจตนาหรือการกระทำที่ เลวร้ายอย่างใดใด จึงไม่มีปัญหาในเรื่องว่ากรทำ แท้ง เป็นการฆา เพื่อป้องกันตัวหรือฆาคนที่ทำผิดคิดร้าย การทำลายชีวิตมนุษย์บริสุทธิ์ยอมเป็น ฆาตกรรม เป็นการกระทำเลวร้ายที่ไม่ควรมีอยู่ในสังคมมนุษย์อันใดคือ ว่าเป็นผู้เจริญแล้ว ทารกในครรภ์มีความ เป็นมนุษย์มาแต่เดิมแล้วตั้งแต่การปฏิสนธิขึ้นในครรภ์ เพราะการ ปฏิสนธิ เป็นจุดเริ่มของชีวิตจึงถือไควาชีวิตของทารกในครรภ์เป็นชีวิตมนุษย์ วิชากรคาน พันธุศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าชีวิตของมนุษย์แต่ละคน เริ่มขึ้นตั้งแต่มีการปฏิสนธิ เมื่อมี การถ่ายทอดยีน (gene) จากบิดามารดา เกิดเป็นแบบของยีนอย่างใหม่อัน เป็นแบบ เฉพาะ

ของแต่ละคนแล้วก็หมายถึงมีมนุษย์คนใหม่เกิดขึ้นแล้ว (v. infra p.52) เมื่อเป็นที่แน่นอนแล้วว่าการทำแท้ง เป็นการฆ่าสายชีวิตมนุษย์ เป็นฆาตกรรม จึงสรุปไควว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่ผิดจริยธรรม ควรแก่การประนามและการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นในสังคม

ข. การทำแท้ง เป็นอาชญากรรมคอมมูนิสต์ จากการศึกษาว่าการทำแท้ง เป็นฆาตกรรม ฝ่ายอนุรักษนิยมจึงอ้างว่าการทำแท้ง เป็นอาชญากรรมคอมมูนิสต์โดยส่วนรวม การสนับสนุนให้ยอมรับการทำแท้ง เท่ากับ เป็นการสนับสนุนให้ทำลายชาติพันธุ์มนุษย์โดยตรง เพราะการทำแท้งก็คือการฆาตกรรมนั่นเอง กฎจริยธรรมที่สังคมมนุษย์ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วก็คือ มนุษย์ชาติจะต้องช่วยกันต่อต้านความตายและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การทำแท้ง เป็นการละเมิดหลักการอันนี้ เพราะเป็นการส่งเสริมการทำลายเผ่าพันธุ์มนุษย์ เป็นการไม่คำนึงถึงอนาคตของ เผ่าพันธุ์มนุษย์ แม้อกฎหมายในบางประเทศจะไม่ถือว่าการทำแท้ง เป็นฆาตกรรมหรืออาชญากรรม แต่ในทางศีลธรรมแล้วการทำแท้งยอมเป็นอาชญากรรมอย่างแน่นอน นอกจากจะเป็นการทำลายชีวิต เป็นการฆ่าสายชาติพันธุ์แล้วการทำแท้งยังเป็นการทำลายศีลธรรมอันดีของสังคมด้วย การทำแท้งจึง เป็นสิ่งผิดอันสังคมไม่ควรยอมรับ

ค. การทำแท้ง เป็นการละเมิดสิทธิของบุคคล สิทธิของบุคคลก็เป็น เรื่องที่ฝ่ายอนุรักษนิยมยึดเป็นข้ออ้างด้วย โดยถือว่าแม่ว่าทาร์กจะไม่ไช่บุคคลตามนิยามของกฎหมายแต่ก็เป็นบุคคลในแง่ของศีลธรรม การที่ทาร์กไม่อาจเรียกร้องอ้างสิทธิใดนั้นไม่ไควหมายถึงว่าทาร์กไม่มีสิทธิใดใด ทาร์กมีสิทธิพื้นฐานอันมนุษย์ทุกคนมีคือสิทธิในชีวิต การทำแท้งคือการทำลายชีวิตทาร์กจึง เป็นการละเมิดโดยตรงต่อสิทธิในชีวิตของทาร์ก และยิ่งกว่านั้น การทำแท้งยังอาจ เป็นการละเมิดสิทธิที่จะมีทายาทของผูเป็นบิดาของทาร์กในครรภ์ด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้น การทำแท้งจึง เป็นการไม่เคารพในสิทธิพื้นฐานของมนุษย์ชนคือสิทธิในชีวิตจึงจัดเป็นการกระทำที่เลวร้ายไม่ควรที่สาธารณจะพึงกระทำ

ง. การยอมรับการทำแท้งจะทำให้สังคมเห็นค่าของชีวิตมนุษย์น้อยลง หากสังคมยอมรับการทำแท้งในครรภ์จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการฆาตกรรมเด็กที่คลอดแล้วหรือผู้ใหญ่ที่ไม่เป็นประโยชน์กับสังคมแล้ว จริงอยู่ ผู้ที่ยอมรับการทำแท้งอาจจะถือว่าทาร์กในครรภ์กับเด็ก

ที่คลอเคล้าหรือผู้ใหญ่วิวฒันษยคนละระคัยกัน แศการเห็นชีวิตในระคัยหนึ่งไม่มีค้ายอม
 ทำใหม้แนวโนมที่จะเห็นวาศีวิตในระคัยที่สงกวาขึ้นไปไม่มีค้ายไปควยเพราะการมองขามสิ่ง
 เล็กนอยขยยอม เป็นที่มาของการมองขามสิ่งใหญ่ๆไค เมื่อการฆาทารกในครรรักอายเจ็ค
 เก็อนไมเป็นความผิด จะทำใหม้ความรู้สึกวาศการฆาเด็กอนอายเจ็ควันก็ไมนาจะ เป็นสิ่งผิด
 เพราะ เป็นความแตกตางของระยะเวลา เพียงสองสามเก็อนเท่านั้น หากสงคัยยอมรับการ
 ทำแ่ง เป็น เวลานานๆเขาจนบคคคในสงคัยมีความเคยชินวการทำให้เป็นสิ่งผิด จะทำ
 ใบบคคคในสงคัยมีแนวโนมที่จะถือวาศีวิตมษยไมคัยคัยมากเทาไคนัก เพราะความแตกตาง
 ระหวางทารกในครรรักกับ เด็กอนหรือผู้ใหญ่วิวฒันษย เป็น เพียงความแตกตางของอายและระคัยของ
 พฒนาการ เท่านั้น การยอมรับการทำ แ่งจึง เป็นสิ่งที่มีโทษตอสงคัยมากกว่าประโยชน์ และ
 ยิงกวานั้นการยอมรับการทำแ่งก็ เทากับ เป็นการยอมรับความไมเทา เทียมระหวางชีวิต
 มษยอัน เป็นความอยุคิธรรมในสงคัย การทำให้แ่งจึง เป็นสิ่งที่ผิดอันสงคัยควรคอคาน

จ. การทำแ่ง เป็นการทำลายศีลธรรมอันดี ประเพณีและวัฒนธรรมของสงคัย

ขออาจนัก เป็น เช่น เก็ยกับ เหตุผลของผู้ที่มีศันะอนุรักษันิยมทั่วไปซึ่งไมคอยยอมรับการ
 เปลียนแปลงโดยถือวาศวัฒนธรรมประเพณีหรือระบบจริยธรรมที่ปฏิบัติกันมาแต่เก็มนั้น เป็นสิ่ง
 ที่ถกคองและคัยแลว เมื่อเห็นวาศีลธรรมในศาสนาที่สงคัยยึดถือ ประเพณี และวัฒนธรรมใน
 ส่วนที่เก็ยกับการทำให้แ่งซึ่งสงคัยเคยปฏิบัติกันมานั้นล้วนแตกคอคานการทำแ่ง เห็นวการ
 ทำแ่ง เป็นสิ่งผิดฝ่ายอนุรักษันิยมก็ถือวการทำให้แ่ง เป็นสิ่งผิด ไมควรจะ เปลียนแปลงหลัก
 การที่เคยยึดถือกันมา เพราะหลักการ เหลานั้นคัยแลว ขออาจนี้ของฝ่ายอนุรักษันิยมไมจคัยเป็น
 เหตุผลทางจริยธรรมโดยตรง แต่เป็นเหตุผลทางสงคัยโดยการบักใจ เชื่อในสิ่งที่เคย เชื่อ
 และปฏิบัติกันมาแต่คองแลวว่า เป็นสิ่งที่ไคยานการทคองไซแลว สิ่งใหม่ที่จะ เปลียนแปลงมา
 เชื่อตามศันะของฝ่าย เสรีนิยมนั้น เป็นสิ่งที่ไมแนวว่าจะคัยเทาหรือไมจึงไมควรจะ เปลียนแปลง
 ฝ่ายอนุรักษันิยม เห็นวหากสงคัยยอมรับการทำแ่งจะทำใหจริยธรรมของบคคคในสงคัยหละ
 หลวมมากขึ้น โดยเฉพาอย่างยิ่งจริยธรรมระหวางเพศ และความหละหลวมในจริยธรรม
 ระหวางเพศจะสงผลเส็ยถึงประเพณีและวัฒนธรรมอันคัยงามของสงคัย เมื่อเป็นเช่นนี้ การ
 ทำให้แ่งจึง เป็นการกระทำที่สงคัยควรคอคาน ปองกันและขจคัยให้หมคไป

นอกจากข้ออ้างสำคัญๆดังกล่าวมาแล้ว อาจจะมีข้ออ้างอื่นอีก เช่น การทำแท้งเป็นการกระทำที่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ความสุขสบายส่วนบุคคล เป็นใหญ่โดยไม่นึกถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม การทำแท้งเป็นการแสดงออกถึงการไม่มีสัญชาติญาณของความเป็นมารดา เป็นการไม่เคารพตนเอง แสดงออกถึงความหละหลวมในจริยธรรม เป็นต้น แต่ข้ออ้างเหล่านี้ก็เป็นข้ออ้างปลีกย่อยซึ่งอาจจกรวมอยู่ในข้ออ้างสำคัญๆดังกล่าวมาข้างต้นก่อนแล้ว

เมื่อพิจารณาจากข้ออ้างของฝ่ายอนุรักษนิยม จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ เป็นมคตินฐานอันเป็นจุดยืนของข้ออ้าง เหล่านั้น คือมคตินี้ว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์อันมีค่าของชีวิตอันสังคมของ เคารพเท่าเทียมกับมนุษย์อื่นๆ หลักการสำคัญที่ฝ่ายนี้ยึดถือหลัก เรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตมนุษย์ การละเมิดหลักการนี้คือการไม่เคารพในคุณค่าชีวิตมนุษย์ เป็นสิ่งผิดจริยธรรม เมื่อยึดถือมคตินี้ว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์ และหลักการที่ว่าชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และมีค่าแล้ว ฝ่ายอนุรักษนิยมก็อ้างว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งผิดโคโดยรูปนिरนัยกรรมคาๆ คือ การทำแท้งเป็นการฆาตมนุษย์ การฆาตมนุษย์เป็นการกระทำที่ผิด เพราะฉะนั้น การทำแท้งยอมเป็นการกระทำที่ผิด ความเห็นของฝ่ายอนุรักษนิยม และเหตุผลที่อ้างถึงความผิดความไม่ควรของการทำแท้ง เห็นได้จากข้อเขียนของ คาร์ล บาร์ธ (Karl Barth) ในหนังสือ (Church Dogmatics) ของเขา ว่า

. . . เด็กที่ยังไม่เกิดก็มีความเป็นเด็กมาตั้งแต่เกิดแล้ว เป็นเด็กที่กำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาการของชีวิตและยังไม่เป็นชีวิตอิสระ แต่ก็เป็นมนุษย์และไม่ใช่มนุษย์เพียงส่วนหนึ่งของร่างกายของมารดา . . . ผู้ทำแท้งชีวิตอันกำลังก่อตัวยอมเป็นมนุษย์อัน เป็นการกระทำที่เลวร้ายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความตายของเพื่อนมนุษย์¹

¹ Quoted in Joseph Gerard Brennan, Ethics and Morals (New York;: Harper and Row, 1973), p. 281.

คาทางจริยธรรมของการทำแท้งในทัศนะของฝ่าย เสรีนิยม

อาจกล่าวได้ว่าทัศนะแบบ เสรีนิยมในเรื่องการทำแท้งซึ่ง เห็นควยและสนับสนุน การทำแท้ง เป็นผลมาจากการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมในเรื่องนี้ ใน อดีตก็มีความคิดในแนว เสรีนิยม เกี่ยวกับ เรื่องนี้อยู่มาก เหมือนกัน ในสังคมโบราณ เช่นใน สังคมกรีกและโรมยุคแรกๆ แต่อิทธิพลของความคิดในศาสนาไคเซโครอง่าจนความคิด เสรีนิยมในเรื่องการทำแท้งในสมัยนั้น ไคหมดอิทธิพลไป และทัศนะแบบอนุรักษ์นิยมในเรื่อง การทำแท้งไคกลายเป็นทัศนะแบบแผนของสังคมอยู่ เป็น เวลานาน จนกระทั่งในปัจจุบันนี้ แนวความคิดใหม่ๆ โดยเฉพาะการคืนตัวในเรื่อง เสรีภาพส่วนบุคคล เป็นอิทธิพลของความคิด แบบอรรถิภาวะนิยม (Existentialism) ความเคลื่อนไหว เพื่อเรียกร้องความเสมอ ภาคระหว่าง เพศของสตรี ความสงสัยในแบบแผนความ เชื่อทางสังคมที่ยอมรับกันมานานแล้ว ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมชาติแล้วหรือ หรือควร จะเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับยุคสมัยหรือไม่ เหล่านี้ เป็นที่มาของความคิดแบบ เสรีนิยมในเรื่องการทำแท้ง ในขณะที่ทัศนะแบบ อนุรักษ์ นิยมอาจอิงไกลเคียงกับทัศนะและหลักศาสนาอย่าง โกษิต ฝ่าย เสรีนิยมกลับไซ เหตุผลอื่น มาหักล้างและพยายามชักจูงให้มีการอธิบายหรือเปลี่ยนแปลงความ เชื่อในศาสนา เกี่ยวกับ เรื่องนี้ให้เหมาะสมกับยุคสมัย ในสมัยโบราณนั้นมีความขัดแย้งระหว่างพวกที่ถือศาสนาอย่าง เตรงตรัคกับพวกนอกศาสนา ในปัจจุบันก็มีความขัดแย้งระหว่างทัศนะอนุรักษ์นิยมซึ่งมีส่วน อางอิงกับศาสนากับทัศนะ เสรีนิยมซึ่งพยายามจะให้มีการอธิบายหลักความ เชื่อทางศาสนาใน เรื่องนี้ให้เข้ากับยุคสมัยตาม เหตุผลที่คนนี้กว่าดีกว่าและถูกต้องกว่า กล่าวไควว่าทัศนะ เสรี นิยมในเรื่องการทำแท้งนี้ เป็นทัศนะที่ใหม่กว่าและยังไม่ไคผ่านการทดลองไซในสังคม หรือ เป็นแบบแผนในสังคมมาก่อน

ในการตัดสินคาทางจริยธรรมของการทำแท้ง ฝ่าย เสรีนิยมจะลงมติว่า การทำ แท้งไม่ไคเป็นการกระทำที่ผิดหลักจริยธรรมแต่อย่างไค และในบางกรณีการทำแท้งยัง เป็น สิ่งที่สมควรจะตองทำเสียควยไซ แมว่าไคโดยทั่วไปแล้วการทำแท้งจะไม่ไซสิ่ง ที่สมควรจะตอง ทำ แต่การทำแท้งก็ไม่ไคเป็นการกระทำที่ผิด ผู้ที่ถือทัศนะ เสรีนิยมอย่างจิดใน เรื่องนี้จะถือ:

ว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่ถูกในทุกกรณีโดยไม่มีเงื่อนไข เป็นนัยกลับกับทัศนะของฝ่ายอนุรักษนิยมอย่างจืด และทัศนะที่เป็นเสรีนิยมอย่างไม่รุนแรงจัดนักจะถือว่าแม้จะมีกรณีที่การทำแท้ง เป็นสิ่งที่ผิดแต่ก็มีการทำแท้งในอีกหลายๆกรณีที่เป็นการกระทำที่ถูกต้อง ทำได้โดยไม่ผิดศีลธรรม เพื่อสนับสนุนทัศนะของตนที่ว่า การทำแท้งไม่ได้เป็นสิ่งผิด ฝ่ายเสรีนิยมเสนอข้ออ้างสำคัญๆ ดังต่อไปนี้

ก. การทำแท้งไม่ได้เป็นฆาตกรรม ฝ่ายเสรีนิยมถือว่าการทำลายทารกในครรภ์ ไม่ได้เป็นการทำลายชีวิตมนุษย์แต่อย่างใด แมว่าชีวิตของทารกในครรภ์จะเป็นชีวิตแท้ก็เป็นชีวิตในระยะเดียวกับชีวิตสัตว์ชั้นต่ำอื่นๆ ยังไม่ได้มีค่าความเป็นมนุษย์อย่างเต็มที่ การทำแท้งจึงไม่จัดเป็นฆาตกรรม ผู้ที่เป็นเสรีนิยมอย่างจริงจังจริงๆ จะถือว่าทารกในครรภ์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของร่างกายมารดา เปรียบเหมือนไส้ติ่ง หรือเนื้องอกในร่างกายเท่านั้น และถือว่าทารกในครรภ์เป็นเพียงกลุ่มของเนื้อเยื่อ การทำแท้งจึงไม่ได้เป็นการกระทำเลวร้ายแต่อย่างใด การทำแท้ง เปรียบเหมือนกับการเก็บผลไม้ที่ยังไม่สุกออกจากต้นเท่านั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ฝ่ายเสรีนิยมจัดจะถือว่าการทำแท้งไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับกฎหมายเลย ไม่ควรมีกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้ง การทำแท้งควรจะเป็นสิ่งที่ทำได้ เช่น เกี่ยวกับการผ่าตัดเพื่อรักษาไส้ติ่งอักเสบหรือผ่าตัดเพื่อตกแต่งใบหน้า¹ เมื่อการทำแท้งไม่ได้เป็นการฆาตกรรมจึงถือได้ว่าการทำแท้งไม่ได้เป็นการกระทำที่ผิดด้วย เหตุผลเพราะว่าการทำแท้งเป็นการทำลายชีวิตมนุษย์ดังข้ออ้างของฝ่ายอนุรักษนิยม

ข. การที่การทำแท้งขัดกับความเชื่อทางศาสนาไม่ได้หมายความว่า การทำแท้งเป็นสิ่งผิด ฝ่ายเสรีนิยมไม่อาจอิงหลักความเชื่อทางศาสนาในการตัดสินค่าทางจริยของการทำแท้ง โดยถือว่า การที่มีผู้ถือว่าการทำแท้งเป็นบาปไม่ได้หมายความว่า การทำแท้งเป็นสิ่งผิด "บาป" ไม่ได้มีความหมายเท่ากับ "ผิด" การอ้างว่าการทำแท้งเป็นบาปหมายถึงว่าการทำแท้งผิดหลักความเชื่อของศาสนานั้นๆ เท่านั้น และแม้แต่ในวงการศาสนาเองบางครั้งก็ไม่

¹ R. J. Gerber, "Abortion: Parameter for Decision," Ethics

อาจตกลงตัดสินได้เด็ดขาดลงไปว่าการทำแท้ง เป็นบาปหรือไม่ และแต่ละศาสนาก็ไม่ได้มีความเห็นตรงกันไปหมดทุกศาสนาว่าการทำแท้ง เป็นบาป เช่น ศาสนายิวหรือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ไม่ได้ถือว่าการทำแท้ง เป็นบาปอย่างแรงดังที่ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก เชื่อกัน การจะใช้หลักศีลธรรมในศาสนา เป็นเกณฑ์ตัดสินความถูกต้องหรือผิดของการกระทำในสังคม เสียในทุกเรื่องย่อมเป็นการไม่ถูกต้อง และกฎหมายก็ไม่ควรตกอยู่ที่อิทธิพลของกฎศีลธรรมในศาสนาอย่างเต็มที่ด้วย ดังจะเห็นได้ว่าในความเป็นจริงทั่วไปแล้วสิ่งที่ผิดหลักศีลธรรมในศาสนาไม่จำเป็นต้อง เป็นเรื่องที่มีกฎหมาย และเรื่องที่มีกฎหมายก็ไม่จำเป็นต้อง เป็นเรื่องที่มีหลักศีลธรรมในศาสนา เมื่อการทำแท้งไม่ได้เป็นฆาตกรรม ไม่ได้เป็นการฆาตกรรม การทำแท้งจึงไม่เป็นสิ่งผิดไม่ว่าในแง่จริยธรรมหรือในแง่ของกฎหมาย

ค. การตัดสินใจทำแท้ง เป็นเรื่องส่วนตัวของสตรีผู้ที่จะเป็นมารดา จากข้อเท็จจริงที่ว่าทารกเป็นชีวิตที่คงขึ้นอยู่กับชีวิตของมารดา เป็นชีวิตที่อยู่ในร่างกายมารดา ผู้เป็นมารดาจึงย่อมมีสิทธิที่จะตัดสินใจทำแท้งหรือไม่ทำ เพราะมารดา ย่อมมีสิทธิในร่างกายของตนอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะทารกในครรภ์นั้นจะเป็นมนุษย์หรือไม่ หากว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์การไม่ตัดสินใจทำแท้งย่อมจัดเป็นความผิดของมารดา แต่หากมารดาตัดสินใจทำแท้ง เพื่อผลดีของตนเองก็เป็นสิทธิของมารดาที่จะทำได้โดยไม่ผิด เพราะเป็นสิทธิในร่างกายของมารดาโดยแท้ในอันที่จะกระทำหรือไม่กระทำในเรื่องนี้ การห้ามหรือชักขวางไม่ให้ทำแท้ง ย่อมเป็นการละเมิดสิทธิส่วนตัวของมารดา และจะเป็นเรื่องที่ยุติธรรมอย่างมากที่จะบังคับให้มารดา รักรักษาครรภ์ซึ่งไม่เป็นที่ต้องการของเขาไวจนถึง เวลาคลอดและจะเป็นสิ่งที่เลวร้ายอย่างมากหากจะมีการบังคับให้สตรีรักษาครรภ์เอาไว้ต่อไปทั้งที่ครรภ์นั้นจะเป็นอันตรายต่อชีวิตของสตรีนั้นไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เมื่อการทำแท้ง เป็นเพียง เรื่องส่วนตัวที่จะจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นในร่างกายของตน การทำแท้งจึงไม่เป็นที่ผิด

ง. การทำแท้งจะเป็นประโยชน์กับสังคมมากกว่า หากสังคมยอมรับการทำแท้ง สังคมจะได้รับประโยชน์มากกว่าในหลายประการ ในขณะที่หากสังคมต่อต้านการทำแท้งผลที่จะได้กับสังคมก็มีเพียงความพอใจในความรู้สึกทางจริยธรรมของบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับการ

ทำแห่งและทำให้สามารถรักษาประเพณี ธรรมเนียมและความเชื่อเก่าที่เคยยึดถือกันมา
 ซึ่งยังไม่แน่ว่าจะเป็นประโยชน์กับสังคมเดิมที่หรือไม่วิเคราะห์กัน หากสังคมยอมรับการ
 ทำแห่ง ผลประโยชน์ที่จะได้ก็คือทำให้มีความยุติธรรมในสังคมมากขึ้นโดยสตรีมีสิทธิเต็มที่
 ในเรื่องที่คุณต้องรับผิดชอบโดยธรรมชาติ และจะทำให้มีโอกาสเท่าเทียมกันระหว่างผู้มี
 ฐานะดีกับผู้มีฐานะไม่ดีในการที่จะทำแห่ง เพราะเท่าที่เป็นมานั้นผู้ที่ฐานะไม่ดีคงเสี่ยง
 ต่ออันตรายมากกว่าอันเป็นผลจากระบบจริยธรรมและกฎหมายที่เข้มงวด นอกจากความ
 ยุติธรรมแล้วการยอมรับการทำแห่งยังช่วยแก้ปัญหาสังคม เช่นปัญหาประชากรเกิน ปัญหา
 เรื่องเด็กซึ่งไม่เป็นที่ต้องการของพ่อแม่ ในปัญหาประชากรเกินนั้นการทำแห่งจะช่วยไคมา
 มากที่สุดเพราะเป็นวิธีการที่จะควบคุมการเกิดใครอยเปอร์เซ็นต์เต็ม และในปัญหาเกี่ยวกับ
 เด็กที่ไม่เป็นที่ต้องการนั้น นอกจากว่าการทำแห่งจะช่วยไม่ให้สังคมต้องรับภาระโดยไม่
 จำเป็นแล้วยังเป็นผลคือเด็กที่จะเกิดมาควย เพราะผู้ที่เกิดมาแล้วทราบว่าไม่เป็นที่ต้อง
 การของบิดามารดา ย่อมมีโอกาสที่จะได้รับความทุกข์ทรมานในชีวิตมากกว่า โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่ง หากเด็กเกิดมาเป็นผู้พิการควยแล้วยอมเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะปล่อยให้
 ให้เขาเกิดมาของทนทุกข์ทรมานทั้งที่การทำแห่งจะช่วยไม่ให้เขาต้องเกิดมาไค นอกจาก
 นี้แล้วประโยชน์อื่นที่จะได้รับก็คือ ความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของแพทย์ โดยไม่ต้อง
 พะวงอยู่กับกฎหมายในเรื่องอื่นจะทำให้การตัดสินใจในกรณีรีบด่วนเป็นไปได้ไคยาก และ
 ประโยชน์ที่จะไคจากการยอมรับการทำแห่งยังจะส่งผลถึง เศรษฐกิจของครอบครัวไคควย
 เมื่อการทำแห่งมีส่วนที่จะทำให้เกิดประโยชน์มากกว่า การทำแห่งจึง เป็นสิ่งที่สังคมควรยอมรับ

นอกจากข้ออ้างสำคัญๆที่กล่าวมา เป็นหัวข้อใหญ่ๆของฝ่ายเสรีนิยมนี้แล้ว อาจจะมี
 ยังมีข้ออ้างอื่นซึ่ง เป็นข้ออ้างปลุกยอนอันอาจจ้อยอยู่ในหัวข้อใหญ่ๆดังกล่าวมาแล้ว เช่นการ
 อ้างว่า เมื่อเปรียบเทียบกับการฆ่าในสงครามซึ่ง เป็นการฆ่าบุคคลซึ่งไครับการคัดเลือกแล้ว
 ว่าเป็นผู้กล้าหาญและมีความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ การทำแห่งน่าจะ เป็นที่ยอมรับไคเพราะ
 เป็นเพียงการทำลายชีวิตที่ยังไม่สมบูรณ์เท่านั้น เป็นคน

ทัศนคติและลักษณะของข้ออ้างของฝ่ายเสรีนิยมมีความโหมกว่าของฝ่ายอนุรักษนิยม และข้ออ้างที่ยกมากเป็น เหตุผลทางสังคมมากกว่าที่จะ เป็น เหตุผลจากหลักศีลธรรมในศาสนา นั่นคือยกเอาประโยชน์และความยุติธรรมที่จะได้กับสังคมมา เป็นข้ออ้างว่าการทำแท้งไม่ผิดจริยธรรม ในขณะที่ฝ่ายอนุรักษนิยมมีทัศนคติแบบสัมบูรณ์นิยมทางจริยศาสตร์ ทัศนคติของฝ่ายเสรีนิยมมักจักไคววา เป็นสัมพัทธนิยมทางจริยศาสตร์ (Ethical Relativism) ถือว่าค่านิยมทางจริยธรรมของการกระทำเปลี่ยนแปลงไปไคความยุคสมัย สิ่งแวดล้อมและวิวัฒนาการของสังคม

จากข้ออ้างของฝ่ายเสรีนิยม จะเห็นวาคืออัน เป็นพื้นฐานที่มาของข้ออ้างดังกล่าว นั่นคือมติที่ว่าทารกในครรภ์ไม่ไคเป็นมนุษย์หรือแม่จะ เป็นสัตว์คนมนุษย์ก็ไคไคมีคุณค่าชีวิต เทาเทียบกับสมาชิกอื่นของสังคม สิ่งที่ทารกในครรภ์มีก็คือศักยภาพ (potentiality) ที่จะพัฒนาขึ้น เป็นมนุษย์ไค เป็นสิ่งที่อยู่ในวิสัยที่จะ เป็นมนุษย์ไคในอนาคคเมื่อถึง เวลาคลอดหรือเมื่อมีคุณสมบัติ เป็นมนุษย์ครบถ้วนแล้ว เท่านั้น การมีเพียงศักยภาพที่จะ เป็นมนุษย์ไม่ไคหมายถึง วาทะทารกในครรภ์เป็นมนุษย์ เมื่อถือมติว่าทารกไม่ไคมนุษย์แล้วฝ่ายเสรีนิยมก็ไคแยงความเห็นของฝ่ายอนุรักษนิยมไควา เมื่อมคือนั้น เป็นข้ออ้าง (premise) ของฝ่ายอนุรักษนิยมไม่ เป็นความจริงแล้ว การสรุปวาคการทำแท้ง เป็นสิ่งผิดจากข้ออ้างนั้นก็ยอมไม่สม เหตุสมผล เมื่อการทำแท้งไม่ไคเป็นการทำลายชีวิต ก็ยอมไม่อาจอ้างไคววาคการทำแท้ง เป็นฆาตกรรม

นอกจากมติว่าทารกในครรภ์ไม่ไคมนุษย์แล้ว มคีสาคัญอีกอย่างหนึ่งของฝ่ายเสรีนิยมคือมติว่าสตรีผู้ที่จะ เป็นมารคายอมมีสิทธิเต็มที (absolute right) ในร่างกายของตน การทำแท้ง เป็นการตัดสินใจในเรื่องส่วนตัวของมารคาคโดยตรง เมื่อยึดถือมติทั้งสองประการนี้ คคือมติที่ว่าทารกไม่ไคมนุษย์และมารคามีสิทธิเต็มทีในเรื่องนี้ ประกอบกับประโยชน์ที่จะไครับและผลร้ายที่จะขจักไปจากสังคมไคควยการทำแท้งแล้ว ฝ่ายเสรีนิยมก็สรุปวาคการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ถูกต้อง และเป็นสิ่งที่ควรทำเสียควยข้ในบางกรณี ผู้ที่มีความเป็นเสรีนิยมอย่างจักจริงจังในเรื่องนี้จะ เห็นวาคการทำแท้งไม่นาจะ เป็นปัญหาจริยธรรมเลย เพราะ เป็นเพียงปัญหาธรรมคาๆเหมือนกับปัญหาว เราควรรณาคัดไคไคสิ่งหรือไม่ เมื่อมัน เกิดอ๊ก เสมขึ้น มา หรือ เราควรรณคัพั้นหรือไม่ เมื่อการณคัพั้นจะ ทำไคเราหายปวด

การตัดสินค่าทางจริยธรรมของการทำแท้งในทัศนะอย่างกลางๆ

แม้ว่าจะแบ่งทัศนะที่แตกต่างกันใน เรื่องความถูกต้องของการทำแท้งนี้ อย่าง ได้ค
 ชาติแล้ว ทัศนะอย่าง เป็นกลางๆ ใน เรื่องนี้ ไม่น่าจะมี จะมีก็แต่ทัศนะแบบอนุรักษ์นิยมและ เสรี
 นิยม แต่หากมองในแง่ที่ว่าผู้ที่ถือทัศนะดังกล่าวทั้งสองนั้น มีความรุนแรง หรืออ่อนปรนแตก
 ต่างกัน ก็เป็นที่กล่าวได้ว่าผู้ที่ถือทัศนะอนุรักษ์นิยมหรือ เสรีนิยมอย่าง ไม่รุนแรง จักเห็น เป็น
 ผู้ถือทัศนะอย่างกลางๆ ตามความเป็นจริง แล้วผู้ที่ถือทัศนะ เสรีนิยมหรืออนุรักษ์นิยมใน เรื่อง
 การทำแท้ง อย่างจืดและรุนแรงจริง ๆ นั้น มีน้อยกว่าผู้ที่ถือทัศนะอย่างกลางๆ นั่นคือ ผู้ที่ถือว่า
 การทำแท้งผิดในทุกกรณีหรือถูกในทุกกรณีนั้น มีน้อยกว่าผู้ที่ถือว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่สมควรจะ
 ทำได้ในบางกรณี กฎหมายในสังคมต่าง ๆ ส่วนใหญ่แล้ว จะจัดอยู่ในทัศนะอย่างกลางๆ นี้
 ประเทศที่มีกฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งในทุกกรณีหรือห้ามการทำแท้งในทุกกรณีจะมีน้อยมาก เมื่อ
 เมื่อเทียบกับประเทศที่มีกฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งในบางกรณี กรณีที่กฎหมายอนุญาตจะมีมาก
 น้อยต่างกันออกไปตามความเข้มงวดของกฎหมายในแต่ละสังคม ทัศนะอย่าง เป็นกลางจะ
 ไม่ตัดสินว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่ถูกหรือผิดในทุกกรณีอย่าง ความเห็นของผู้ถือทัศนะอย่างจืด
 แคจะถือว่าการทำแท้งอาจจะถูกหรือผิดใดก็ตาม เงื่อนไขในสถานการณ์ของการกระทำ การ
 ทำแท้งจะถูก เมื่อทำในสถานการณ์หนึ่ง และผิด เมื่อทำในอีกสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับว่า
 ทารกในครรภ์มีพัฒนาการไปจนถึงจุดที่มีความ เป็นมนุษย์แล้วหรือยัง และขึ้นอยู่กับว่าทำควย
 เหตุผลที่มีน้ำหนักพอหรือเปล่า เช่น การทำแท้ง เมื่ออายุครรภ์หนึ่ง เดือนควย เหตุผล เพราะ
 ครรภ์นั้น เกิดจากการถูกข่มขืนยอม เป็นการกระทำที่ยอมรับได้ ในทางจริยธรรมมากกว่าการ
 ทำแท้ง เมื่ออายุครรภ์เจ็ด เดือนควย เหตุผลเพียง เพราะ เพื่อไม่ให้ เป็นอุปสรรคในการ เดิน
 ทางไปทัศนจักร เท่านั้น เป็นคน

ในเรื่องความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์เป็นมนุษย์หรือไม่ซึ่ง เป็นมติ
 พื้นฐานของแต่ละฝ่ายของการโต้แย้งนั้น ทัศนะอย่าง เป็นกลางจะไม่ยอมรับมติที่สัดโคงทั้ง
 ของฝ่ายอนุรักษ์นิยมและฝ่าย เสรีนิยม นั่นคือ จะไม่ถือว่าทารกเป็นมนุษย์มาตั้งแต่ เริ่มปฏิสนธิ
 และก็ไม่ถือว่าทารกเป็นมนุษย์ต่อเมื่อคลอดแล้ว แต่จะถือว่าทารกในครรภ์มีความ เป็นมนุษย์
 เมื่อใดที่มีพัฒนาการมาถึง จุดใดจุดหนึ่งของพัฒนาการในครรภ์ที่ทารก เริ่มมีคุณสมบัติ เป็นมนุษย์

เพียงพอ การเสนอให้เอาจุดใดจุดหนึ่งในสายพัฒนาการของทารกในครรภ์เป็นจุดเริ่มความเป็นมนุษย์ เคย เป็นความคิดของนัก เทววิทยาในสมัยก่อนมาแล้ว เช่นถือเอาจุดที่ทารกเริ่มมีวิญญาณ เป็นจุดเริ่มความเป็นมนุษย์ ในปัจจุบันนี้ผู้ที่ยึดถือทัศนะกลางๆในเรื่องความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์จะถือเอาจุดใดจุดหนึ่งในสายพัฒนาการของทารกในครรภ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญและชัดเจน เป็นจุดที่ถือว่า เริ่มความเป็นมนุษย์ เช่น เมื่อมีอวัยวะครบ เมื่อสมอง เริ่มทำงาน เมื่อเริ่มเคลื่อนไหวให้เป็นอิสระ หรือเมื่อมีสมรรถภาพพร้อมที่จะมีชีวิตอิสระอยู่นอกครรภ์ใด เป็นคน แต่เพราะการที่พัฒนาการของทารกในครรภ์เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องไม่ขาดตอน การกำหนดเอาจุดใดจุดหนึ่ง เป็นเกณฑ์ตัดสินความเป็นมนุษย์จึงยากที่จะ เป็นที่ยอมรับได้อย่างเต็มที่ เพราะการกำหนดเอาจุดใดจุดหนึ่งก็เหมือนจะมีลักษณะเป็นการกำหนดตามอำเภอใจใด มติพื้นฐานของผู้ยึดทัศนะกลางๆนี้จึงยากที่จะหาแน่นอนในเรื่องความเป็นมนุษย์ของทารก แดกถ้าวเฝ้าที่ทัศนะอย่างกลางๆนี้จะไม่ถือว่าทารกในครรภ์เป็นสิ่งใดอย่างสิ้นเชิง เช่นกับ เนื้อเยื่อธรรมดาคู่กลุ่มหนึ่ง และก็ไม่ได้ว่ามีค่าเท่าเทียมกับมนุษย์ในสังคมโดยทั่วไปแล้วอย่างเต็มที่

ทัศนะอย่างกลางๆนี้จะถือว่าแม่จะตัดสินใจลงไปให้เด็กขาดไม่ได้อาทิจะเริ่มเป็นมนุษย์ในคอนไหน หรือแม่จะยอมรับว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์ แต่หากเหตุผลในสถานการณ์ที่ตัดสินใจหาทางนั้นมีน้ำหนักเพียงพอ การหาทางก็อาจ เป็นที่ยอมรับได้ในสถานการณ์นั้น ปัญหาการหาทาง เป็น เรื่องที่ซับซ้อน เกินกว่าที่จะตั้งกฎเกณฑ์ใดที่เด็ดขาดว่าการหาแพเป็น การกระทำที่ถูกต้องหรือผิดให้ เป็นที่ยอมรับอย่างไม่มีข้อโต้แย้ง จึงควรพิจารณาตัดสินเป็นกรณีๆไปตามสถานการณ์ แต่อย่างไรก็ตาม แมว่าทัศนะแบบกลางๆนี้อาจจะมีผู้เห็นควมมากกว่าที่ทัศนะที่รุนแรงจัด แต่ที่ทัศนะนี้ดูเหมือนว่าจะอาจ เหตุผลให้เด็กขาดตายตัวได้น้อยกว่าที่ทัศนะที่รุนแรงจัดทั้งสองที่กล่าวมาแล้ว คือทัศนะแบบอนุรักษนิยมและเสรีนิยม เพราะยังต้องพบกับปัญหาว่าทารกจะ เริ่ม เป็นมนุษย์ในระยะไหนของพัฒนาการกัน แน่ และเหตุผลอย่างไรจึงจะมีน้ำหนักเพียงพอที่จะให้ การหาทาง เป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรม และจะยอมรับได้ในกรณีเช่นไรบ้าง

ประเด็นสำคัญของปัญหาขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องการทำแท้ง

เมื่อพิจารณาจากขอร้องของแต่ละฝ่ายในเรื่องความถูกต้องของการทำแท้งจะเห็นได้ว่าประเด็นสำคัญของความขัดแย้งในเรื่องการทำแท้งจริยธรรมของการทำแท้ง เกิดจากความเห็นที่ขัดกันในด้านพื้นฐานคือความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์ ฝ่ายอนุรักษนิยมถือว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์มาตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิแล้ว การทำแท้งจึงเป็นฆาตกรรม ส่วนฝ่ายเสรีนิยมถือว่าทารกในครรภ์ไม่ใช่มนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นเพียงสิ่งที่อยู่ในวิสัยจะพัฒนาขึ้นเป็นมนุษย์ได้เท่านั้น การทำแท้งจึงไม่ใช่เป็นฆาตกรรม และทัศนะอย่างกลางๆถือว่าการทำแท้งจะจัดเป็นฆาตกรรมก็ต่อเมื่อเป็นการทำแท้งในระยะที่ทารกพัฒนามาถึงขั้นที่จัดว่าเป็นมนุษย์แล้ว ความเห็นหรือมติที่แย้งกันในเรื่องความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์นั้นเป็นที่มาของขอร้องซึ่งขัดแย้งกันไปคนละทิศทาง ฝ่ายอนุรักษนิยมคัดค้านความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์ด้วยโครงสร้าง อนุমানสรุปเอาอย่างค่อนข้างจะเป็นการเกินความว้าวุ่นใจก็ตามที่ก่อตัวขึ้นในครรภ์มนุษย์ อันเป็นผลจากการกระทำของมนุษย์ และมีศักยภาพที่จะเป็นมนุษย์ ย่อมจะเป็นมนุษย์ไม่ว่าจะมีคุณสมบัติเท่าเทียมกับมนุษย์โดยทั่วไปหรือไม่ ส่วนฝ่ายเสรีนิยมคัดค้านความเป็นมนุษย์โดยบทบาท นั่นคือ สิ่งหนึ่งจะเป็นมนุษย์เมื่อสามารถแสดงบทบาทได้อย่างมนุษย์และมีคุณสมบัติอันเป็นสาระ (essence) ของความเป็นมนุษย์ครบถ้วน เช่น มีสำนึกอย่างมนุษย์ มีพฤติกรรมอย่างมนุษย์ เป็นต้น จากการที่ไซ เกลท์คัดค้านความเป็นมนุษย์ต่างกันนี้ นำไปสู่ประเด็นปัญหาที่สำคัญยิ่งในปัญหาจริยธรรมอันเกี่ยวกับการทำแท้ง คือปัญหาที่ว่า จะคัดค้านความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์อย่างไร ทารกในครรภ์เป็นมนุษย์หรือไม่ ถ้าเป็น จะเริ่มเป็นตั้งแต่ก่อนไทม์ของสายพัฒนาการในครรภ์

ปัญหาเรื่องความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์จัดเป็นปัญหาแกนของปัญหาจริยธรรมของการทำแท้ง เพราะเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่าการขามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์บุริสุทธ์ เป็นการกระทำที่ผิด หากสามารถคัดค้านแน่ชัดได้ว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์หรือไม่ก็สามารถคัดค้านความถูกต้องของการทำแท้งได้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นการยากที่จะคัดค้านทางจริยธรรมของการทำแท้งโดยไม่กล่าวถึงปัญหาว่าทารกในครรภ์เป็นมนุษย์หรือไม่ เพราะกฎจริยธรรมทั้งหลายย่อมเป็นกฎที่ใช้กับมนุษย์ หากเราไม่ทราบวาทารกเป็น

มนุษย์หรือไม่ เราก็ยอมไม่อาจแน่ใจได้ว่า เราควรปฏิบัติต่อทารกในครรภ์ตามกฎหมายจริยธรรมหรือไม่ เช่น กฎจริยธรรมสำคัญในคริสต์ศาสนา คือ Golden Rule ที่ว่า "จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเดียวกับที่ท่านต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อท่าน" ยอมเอามาประยุกต์ใช้กับปัญหานี้ไต่ยาก เพราะต่อปัญหาที่ว่า ตอนที่ท่านเป็นทารกอยู่ในครรภ์นั้น ท่านอยากให้อุณหภูมิร่างกายของท่านเสียวหรือไม่ นั้น แต่ละบุคคลย่อมมีความเห็นต่างกัน ผู้ที่เกิดมามีความสุข เพียงพร้อมและพอใจในชีวิต อาจจะตอบว่าไม่อยากให้ตนถูกทำแท้งเสียวในตอนนั้น ผู้ที่ทนทุกข์ทรมานและไม่มีความสุขพอในชีวิต อาจจะตอบว่าจะเป็นการดีที่ตนไม่ต้อง เกิดมาเสียว ไก่ หรือบางคนจะตอบว่าไม่ว่าจะมี ส่วนเป็นปัญหาอะไรเลย เพราะตอนที่อยู่ในครรภ์นั้น เรายังไม่มีความรู้สึก เจตนาหรือความปรารถนาใ้ทุกสิ่ง "เรา" ในตอนนั้นไม่ใช่ตัวเราในตอนนั้น และกฎจริยธรรมอื่น ๆ ก็เป็นเช่นเดียวกัน ยอมไม่อาจจะใช้ไต่อย่างเต็มที่ เมื่อเรายังไม่แน่ใจว่าทารกในครรภ์เป็นสิ่งที่เราต้องเคารพในคุณค่าชีวิตเท่าเทียมกับมนุษย์ทั่วไปอย่างเต็มที่หรือไม่ ปัญหาเรื่องความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์จึง เป็นปัญหาแกนกลางของความขัดแย้ง เรื่องความถูกต้องของการทำแท้งไต่

นอกจากเรื่องความเป็นมนุษย์ของทารกแล้ว เรื่องที่ เป็นประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งในปัญหาความถูกต้องของการทำแท้งก็คือสิทธิของสตรีผู้ตั้งครรภ์ ฝ่ายเสรีนิยมยึดเอาเรื่องสิทธิของสตรีที่ครอบงำของตน เป็นมติพื้นฐานอย่างหนึ่งควยในการ เสนอขออาจ เพื่อสนับสนุนว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่ถูก เพราะสตรีมีสิทธิเต็มที่ในร่างกายของตน เมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่างการยอมรับของมารคากับของทารกในครรภ์ คือการยอมรับของทารกต่อไปหมายถึงความตายหรือความเดือดร้อนสาหัสของมารคา ก็จะเกิดปัญหาไต่แยงว่าสิทธิของฝ่ายใดจะมากอนดาหากทั้งสองฝ่ายล้วนมีสิทธิในชีวิตและมีความบริสุทธิ์เสมอกัน กล่าวไต่ว่าฝ่ายอนุรักษ์นิยม เป็นฝ่ายที่ เห็นควยกับสิทธิของทารกและ เสนอที่คั่นะที่ปกป้องทารกในครรภ์ ส่วนฝ่ายเสรีนิยม เป็นฝ่ายที่ เสนอที่คั่นะ เพื่อปกป้องสิทธิและผลคี่ของมารคา เรื่องสิทธิของมารคาจึง เป็นประเด็นสำคัญอย่างหนึ่งในปัญหานี้ แต่ไต่ยังต้องมีส่วน เกี่ยวของอย่างไต่กักับ เรื่องความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์ควยอย่างไต่กั การที่ไต่พิจารณาความถูกต้องของการทำแท้งนั้นจำเป็นที่ไต่จะต้อง เกี่ยวของกับประเด็นปัญหาไต่กล่าวมา